

Jézus szeret engem

2023 február 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha a baloldal lenne kormányon, szabad kezet adna az LMBTQ-lobbinak

Az Egyesült Államokban él?, harmadik osztályos Lydia Booth még a Covid-járvány tombolása idején a „Jézus szeret engem” feliratú maszkban járt iskolába. A hitvallás senkit nem zavart a gyerekek közül, ám Mississipp-i iskolai tankerülete egy napon megtiltotta a kislánynak, hogy ezt a maszkot viselje, mert szerintük ez a mondat sértheti mások vallási érzékenységét. Elismerem, aki azt olvasta Lydia maszkján, hogy „Jézus szeret engem”, az bizony rendszerszinten kirekesztettnek és elnyomottnak érezhette magát. Hiszen mi az, hogy Lydiát szereti Jézus? És engem? – háborodhatott fel bárki. Meg egyáltalán, miért pont Jézus? Miért nem Mohamed, Visnu vagy akár az ördög? És pláne mi az, hogy szeret? Miért nem gy?löi?

Kínzó kérdések ezek, amelyek egészen biztosan megfordultak a harmadikos kislány osztálytársai fejében, így teljesen jogos volt a tankerület szigora. Még jó, hogy nem csapták ki a suliból ezt a kis elmaradott, bigott, klerikalista mérgezőt! Lydiának azonban nem hagyták annyiban a dolgot, perre mentek a tankerülettel, s láss csodát, mivel az oktatási intézmény vesztesre állt, most megegyeztek a családdal: Lydia már nyugodtan hordhatja a maszkot, hirdetve Jézus szeretetét. Apró szépséghiba, hogy már eltörölték a kötelező maszkviselést, de azért ezt a gy?zelmet mégis elégedetten fogadta a kislány és családja. Ha hitünk van, jogunk van azt megosztani másokkal – értékelte Lydia az egyezséget.

Mindenesetre ez a kis történet azt mutatja, hogy az Egyesült Államokban még m?ködik a jogállam, s bár egyre többen úgy vélik, a „woke álomból” immár rémálom lett, de azért ott sem lehet minden baromságot lenyomni az emberek torkán. Ennek a jele, hogy szombaton Spencer Cox utahi kormányzó aláírta azt a törvényjavaslatot, amely megtiltja a nemváltoztató m?tétet olyan kiskorúakon, akiknél nem diagnosztizáltak nemi diszfóriát. A kormányzó szerint fontos szüneteltetni ezeket a visszavonhatatlan, az egész életet megváltoztató kezeléseket az új betegek számára, amíg több és jobb kutatás nem segít meghatározni ezek hosszú távú következményeit. A törvény ellen természetesen hevesen tiltakoznak a különböz? polgárjogi szervezetek, azt állítva, hogy az veszélyezteti a nemi diszfóriában szenved? serdül?k egészségét és jólétét. Mindenesetre tucatnyi állam arra készül, hogy hasonló szabályozást vezessen be a nemátalakító m?tétekkel kapcsolatban.

Azért az beszédes, hogy a nagyon liberális polgárjogi harcosok szerint egy harmadikos nem döntheti el, milyen feliratot hord a ruházatán, de abban kompetens, akár a szül?k megkerülésével, az állam kifejezett támogatásával, hogy fiúból lányvá vagy lányból fiúvá váljon.

Szerencsére Magyarországon egészen biztosan nem történnek ilyesfajta dolgok, mint a kis Lydiával. A mi iskoláinkban szárnyal a vallás- és szólásszabadság, eszébe sem jutna egyik igazgatónak sem, hogy levetessen hasonló feliratú maszkot. Még jó, mert a magyar bíróságokat ismerve körülbelül tizenkét év múlva születne ítélet, amikor is a mi kis harmadikosunk már régen az egyetemen vívná a harcait, már ha el nem ment volna a kedve t?le. Bár az is el?fordulhatna, hogy némi apróért (ehhez talán nem is kellene félmillió) nemcsak felvételt, hanem szabad hitvallást is lehetne vásárolni némely intézményben.

Miért foglalkozom ennyit az Egyesült Államokkal? – kérdezheti joggal a kedves olvasó. Hiszen Amerika messzire van, miért fontos, hogy mi történik egy harmadikos kislánnyal, hogy szabad-e neki megvallani kereszténységét, szabad-e neki megváltoztatni különböz? hormonkezelésekkel, m?tétekkel a nemét? Valójában nagyon is lényeges dolgok ezek. Igaz, Amerika messzire van, de fontos, meghatározó része az egész világnak, különösen a nyugati világnak, amelyiknek mi is részei vagyunk. Ami ott történik, el?bb-utóbb ide is el?r. Van, ami oly gyorsan, mintha sugárhajtású repül?n suhanna, van, ami kicsit lomhábban, mintha tengerjáró hajón érkezne, s akad, amelyik vízbe dobott palackpostaként hánykolódik az óceánon, de el?bb-utóbb az is partot ér Európában. S ha nem figyelünk, ha nem vagyunk éberek, akkor „felébredtek” leszünk mi is.

Nézzük csak: Skócia már sokkal közelebb van Amerikánál, ott például már négyéves koruktól eldönthetik a gyerekek, hogy fiúk-e vagy lányok – vagy valami mások. Igaz, ez még nem hivatalos nemváltás, azt egy új törvény értelmében viszont már 16 éves korukban megtehetik, mindenféle orvosi szakvélemény nélkül, de hasonló szabály van életben Dániában és Írországban is. És hány országból halljuk, hogy levetetik a feszületet az iskolákban az osztályterem faláról vagy más hivatalos helyiség?, letakartatnak, elvitetnek Jézust ábrázoló, több évszázados festményeket, mert „sértik” a nem keresztényeket.

Szóval közeledik hozzánk a sötétség. Elég egy rossz döntés egy választáson, s máris olyanok veszik kezükbe az országunk irányítását, akik nem megállítani akarják ezt a feldúlt sötétséget, hanem terjeszteni. A magyarországi baloldaltól van szó természetesen, akik önálló gondolat, innováció, távlatos gondolkodás hiányában, amióta csak léteznek, mindig szolgáljanak majmolják a „felvilágosult” Nyugatot vagy, amikor más szelek fújnak, a Keletet. Így volt

ez a Tanácsköztársaság idején vagy 1945 után, Rákosi és Kádár alatt egyaránt.

Bogár Laci bácsitól tudjuk, hogy amikor Jacques de Larosière, aki akkor a Nemzetközi Valutaalap (IMF) vezérigazgatója volt, miután sikeresen eladósították a szocialista Magyarországot, azt mondta a pártfőtitkárnak, hogy a játszmának vége, a parancsokat ezután nem Moszkvából, hanem Washingtonból kapják majd. Kádár válasza erre annyi volt: „Mi világeletünkben birodalmi s...gnyalók voltunk. Észre sem vesszük, ha a birodalmi s...gget kicserélik el?ttünk. A feladatunk úgy is mindig ugyanaz. Az önök s...ggét is ugyanúgy fogjuk naponta háromszor tisztára nyalni, mint az el?z? birodalmakét, majd meglátják, hogy nálunk jobb kollaboránsokat keresve sem találnak!” Hogy igaz-e vagy sem, már sohasem tudjuk meg, de a magyarországi baloldal örök test- és nyelvtartását h?en kifejezi a történet.

Most is ugyanaz a keresztény-, nemzet- és családeellenes nagy lötyös indulatot próbálják itthon lenyomni az emberek torkán, ami Amerikában és némely nyugat-európai országban már a mindennapok része. A sorosista dollármédiájukban alig telik el nap, hogy ne támadnák az egyházakat, a gyermekvállalást vagy a szuverén nemzeti gondolatot. Nem is titkoltan a brüsszeli és a washingtoni lobbik hatására gyalázzák a családvédelmi törvényünket, még úgy is, hogy azzal egyébként még a baloldali gondolkodású emberek többsége is egyetért.

A magyar parlamentben a baloldali frakciókból LMBTQ-képvisel?csoport alakult a minap, mondván, a magyar LMBTQ-társadalom az elmúlt években komoly jogfosztást szenvedett el az alaptörvény-módosítások és törvények következtében. Olyan messze van ett?l, hogy azt követeljék, engedjük meg a gyerekeinknek, hogy akár a szül?i beleegyezés nélkül vagy annak ellenére is hormonkezeléseket kapjanak vagy átoperáltassák magukat? Ha ?k lennének kormányon, vajon hogyan döntenének ezekben a kérdésekben? Tudjuk jól, hogyan. Ahogyan a gazda parancsolja.

A kormányzástól szerencsére olyan messze vannak, mint Budapest Washingtontól, de az óvatosság azért nem árt. Nem árt, ha figyelünk arra, mi történik a világban, milyen szelek fújnak azokból a fenekekb?l, amelyeket aktuálisan nyál a hazai baloldal, akik számára azért van jó hírem is: Jézus nemcsak az amerikai Lydiát és a keresztény embereket szereti, hanem még ?ket is.

Néz? László - www.magyar nemzet.hu

Ajánló